

Obsahem této magisterské práce je poukázat na historická specifika vývoje občanské společnosti i v příhraničních oblastech jižních Čech, zejména Šumavy. Tato specifika vyplývají z geografické polohy území, z násilného přerušování při rozvoji regionu po druhé světové válce vzhledem k odsunu německé menšiny a z uzavření území v důsledku vzniku „železné opony“, vytvořené komunistickým režimem. Tím došlo k mnoha společenským změnám i přerušování tradic občanské společnosti v daném regionu. Vývoj po roce 1989 se ubírá zcela novým směrem s důrazem na rozvoj turistiky, ochrany přírody, přeshraniční spolupráce a ekonomických aktivit všeho druhu. Naproti tomu neformální složky a místní tradice občanské společnosti založené na náboženství, vzájemné solidaritě, vztahu k půdě, k práci a k regionu zaostávají, ačkoliv některé vzdělávací a kulturní programy i podnikatelské projekty včetně přeshraničních se úspěšně rozvíjejí a jsou podporované regionální politikou, statutárními orgány i veřejnou správou. Institucionální základna aktivit občanského sektoru je v současnosti i širší díky demokratickému systému vlády i strukturám a fondům EU.